

Lend your ears to my sorrow

John Dowland

Cantus

Lend your ears to my sor - row
 Once I lived, once I knew de - light,
 Cold as Ice fro - zen is that heart,

Altus

Lend your ears to my sor - row Good
 Once I lived, once I knew de - light,
 Cold as Ice fro - zen is that heart,

Tenor

Lend your ears to my sor - row Good
 Once I lived, once I knew de - light,
 Cold as Ice fro - zen is that heart,

Bassus

Lend your ears to my sor - row
 Once I lived, once I knew de - light,
 Cold as Ice fro - zen is that heart,

4

Good peo - ple that have a - ny pi - ty:
 No grief did sha - dow then my plea - sure
 Where thought of love could no time en - ter,

peo - ple, good peo - ple that have a - ny pi - ty:
 No grief, no grief did sha - dow then my plea - sure
 Where thought, where thought of love could no time en - ter,

peo - ple that have a - ny pi - ty:
 No grief did sha - dow my plea - sure
 Where thought of love could not en - ter,

Good peo - ple that have a - ny pi - ty:
 No grief did sha - dow then my plea - sure
 Where thought of love could no time en - ter,

7

For no eyes will I bor - row
Graced with love, cheered with Beau - ty's sight,
Such of life reap the poor - est part

10

Mine own shall grace, my dole - ful dit - ty
I joyed a - lone true heaven - ly trea - sure,
Whose weight cleaves to this earth - ly cen - ter,

13

Chant then my voice though rude like to my
O what a Heaven is love firm - ly em -
Mu - tu - al joys in hearts tru - ly u -

16

rhy-m-ing, And tell forth my grief which here in
- brac-ed, Such power a lone can fix de-
- ni-ted Do earth to hea-ven-ly state con-

rhy-m-ing, And tell forth my grief which here in
- brac-ed, Such power a lone can fix de-
- ni-ted Do earth to hea-ven-ly state con-

- ing, And tell forth my grief which here in sad
- ed, Such power a lone can fix de - light
- ted Do earth to hea-ven-ly state con - vert

rhy-m-ing, And tell forth my grief which here in
- brac-ed, Such power a lone can fix de-
- ni-ted Do earth to hea-ven-ly state con-

19

sad dis-pair Can find no ease of tor-men-ting.
- light In For-tune's bo-som e-ver plac-ed.
- vert Like heaven still in it-self de-light-ed.

sad dis-pair Can find no ease of tor-men-ting.
- light In For-tune's bo-som e-ver plac-ed.
- vert Like heaven still in it-self de-light-ed.

dis-pair Can find no ease of tor-men-ting.
In For-tune's bo-som e-ver plac-ed.
Like heaven still in it-self de-light-ed.

sad dis-pair Can find no ease of tor-men-ting.
- light In For-tune's bo-som e-ver plac-ed.
- vert Like heaven still in it-self de-light-ed.

Lend your ears to my sorrow (John Dowland)

Dowland zou je kunnen lezen als Downland, over het algemeen zijn zijn muzikale producten erg melancholisch en bitter van aard. Dat ligt niet aan zijn persoon of zijn levensomstandigheden, maar het weespiegelt de gangbare smaak van zijn tijd. John was een erg gewilde componist die in heel Europa voor diverse invloedrijke broodheren heeft gecomponeerd. Wij kennen hem als een opgewekt persoon, maar uit zijn correspondentie blijkt dat veel van zijn oeuvre niet enkel kunstmatig de smaak van de tijd weergeeft.

Vertaling:

Lend your ears to my sorrow
Good people that have any pity:
For no eyes will I borrow
Mine own shall grace, my doleful ditty
Chant then my voice
though rude like to my rhyming,
And tell forth my grief which here in sad despair
Can find no ease of tormenting

Once I lived, once I knew delight,
No grief did shadow then my pleasure
Graced with love, cheered,
I joyed alone true heavenly treasure,
O what a Heaven is love firmly embraced,
Such power alone can fix delight
In Fortune's bosom ever placed.

Cold as ice frozen is that heart,
Where thought of love could no time enter,
Such of life reap the poorest part
Whose weight cleaves to this earthly center,
Mutual joys in hearts truly united
Do earth to heavenly state convert
Like heaven still in itself delighted.

Leen uw oor aan mijn verdriet
Goede mensen die medelijden hebben
Want geen ogen zal ik lenen
Mijn eigen zullen mijn treurig liedje dulden
Laat mijn stem dan weerklinken
Al is die even ruw als mijn rijmpje
En vertel voort mijn smart die in diepe wanhoop
geen rust vindt in zijn kwelling

Bij leven kende ik verrukking
Geen verdriet overschaduwde mijn genoegen
Gezegend met liefde, opgevrolijkt meet schoonheid
ervoer ik enkel hemelse schatten
O wat is stevig omarmde liefde hemels
Enkel zulke kracht kan genoegen
in de boezem van 't geluk bevestigen

Ijskoud bevroren is het hart
waar een liefdesgedachte nooit toegang heeft
Dit plukt slechts het armste deel van het leven
welks gewicht aan het aardse midden hecht
Wederzijdse blijdschap in werkelijk vereende harten
verheffen de wereld naar een hemelse staat
zoals zich de hemel steeds in zichzelf verheugt